

Publicerad 2010-09-14 21:24 av Em

Misstag

Rymma, försvinna, glömma.
Finns inte, syns inte, vet inte.
Dagarna blir mörkare,
mina tankar blir svartare.

Skrämd, rädd, förlorad
tittar på världen med andra ögon,
inget är likadant,
inte ens du är likadan.

Lyft mig, för bort mig, låt mig vara.
Tillräckligt mycket har redan gått förlorat.

Saknar, minns, längtar,
kommer ihåg de år som var,
men som känns allt för avlägsna.
Ser fram emot det som blir.
Ett liv i glömska, där jag kan rå om mig själv.

Byt bort, ångra, glöm av.
Misstag går inte att radera,
inpräntade i sten,
en påminnelse om vad som hänt.

Blunda, titta bort, inte se
de besvikna blickar som gör ont.
Alla fel spikas upp
på ett plakat för att visa hur misslyckad jag blev.

Åtalad, dömd, straffad.
Befria mig, led mig,
visa mig den rätta vägen
för jag inte kan se den själv.

Börja om, starta nytt,
bara jag i en värld av lycka.

Ensam är jag lycklig
och ingen kan påminna mig om de misstag jag gjort...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Em med Poeter.se id #31808 innehar upphovsrätten